

Stk. 3. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.“

16. § 220, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

17. § 220, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* Har en af de ansvarlige måttet udrede mere, end der påhviler ham, kan han holde sig til den anden for det overskydende. Over for dette krav kan den anden benytte sig af den ret til ansvarsfritagelse eller ansvarsbegrænsning, som han ville kunne gøre gældende over for skadelidte i medfør af lov eller i medfør af kontraktsforbehold. Forbehold kan dog ikke gøres gældende i den udstrækning, det fritager for ansvar i videre omfang end reglerne i §§ 118, 120, 188-194 eller tilsvarende regler i fremmed ret, som finder anvendelse i forholdet til skadelidte.“

18. § 222 affattes således:

„**§ 222.** Hvad der i dette kapitel er bestemt om sammenstød mellem skibe, finder også anvendelse i tilfælde, i hvilke et skib ved sin sejlads eller på lignende måde forårsager skade på et andet skib eller ombordværende personer eller gods, uden at der har fundet sammenstød mellem skibene sted.“

19. § 223 ophæves.

20. Ellefte kapitel. II. affattes således:

„*Om forældelse af visse fordringer.*“

§ 284. Forældelsesfristen for følgende fordringer er:

- 1) for fordring på bjærgeløn, to år fra den dag, da bjærgningen blev afsluttet,
- 2) for fordring på erstatning for skade ved sammenstød eller søulykke som nævnt i § 222, to år fra den dag, da skaden blev voldt,
- 3) for fordring på erstatning efter § 188, 1. punktum to år fra den dag, da passageren gik i land, eller dersom dødsfald har fundet sted undervejs, fra den dag, på hvilken passageren skulle have været udskibet. Har dødsfaldet fundet sted efter udskibningen, er fristen to år fra dødsdagen, dog senest tre år fra den dag, udskibningen fandt sted,

- 4) for fordring på erstatning efter § 189, to år fra den dag, da rejsegodset blev udskibet, eller hvis det er gået tabt, fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted,
- 5) for fordring på erstatning efter § 188, 2. punktum to år fra den dag, da passageren eller rejsegodset blev udskibet,
- 6) for fordring på erstatning efter § 118 eller for urigtige eller ufuldstændige oplysninger i et konnossement, et år fra den dag, da godset blev udleveret eller skulle have været udleveret,
- 7) for fordring på erstatning for tab som følge af, at gods er udleveret uden forevisning af konnossement eller til en forkert person, et år fra den dag, da godset skulle have været udleveret, eller fra den dag, da det blev udleveret, hvis dette sker på et senere tidspunkt,
- 8) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter § 136 eller § 216, stk. 2, et år fra dispatchens dato,
- 9) for fordring, for hvilken skyldneren er begrænset ansvarlig i henhold til § 234, nr. 5, tre år fra forfaldsdag,
- 10) for fordring på den, der er blevet personlig ansvarlig efter § 246 eller § 253, den for søpantretens forældelse fastsatte frist, jfr. §§ 248 og 254,
- 11) for regreskrav i anledning af fordringer som nævnt i nr. 2, 6 og 7, et år fra den dag, da fordringen blev betalt, eller søgsmål om den rejst. Ved regres i anledning af krav som følge af personskaade, jfr. nr. 2, regnes fristen for regreskravet først fra den dag, da erstatningen blev betalt.

Stk. 2. Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb, eller såfremt det tilkommer en dispatcher at træffe afgørelse om fordringen ved anmeldelse for dispatchøren.

Stk. 3. Enhver forhåndsvedtagelse om udelukkelse af forældelse eller om længere forældelsesfrister end de, der er nævnt i stk. 1, er ugyldig.

Stk. 4. Det afgøres efter loven i det land, hvor sagen er anlagt, om forældelsen er afbrudt eller suspenderet. Dog skal fordringer som omtalt i nr. 3, 4 og 5 senest være forældet tre år efter den dag, da udskibningen fandt sted eller skulle have fundet sted.